

зәгыйфләнәр, мәчетләрдә намаз укучылар азаер, кешеләр арасында өлфәт һәм мәхәббәт бетәр, кешеләрнең дәрәжәсе акча белән генә үлчәнәр. Тәкәбберлек артар, дуслык һәм туганлык азаер. Бу хәлләрнең икесе дә аянычтыр. Шуның өчен мәселман дөнья тормышын да дәрәс итеп алып барырга, ахирәтне дә онытмаска тиеш. Чын мәселман - дөнья вә ахирәт эшләрен тигез алып барыр. Аллаһы Тәгалә дөнъяны да, ахирәтне дә иманлы коллары өчен бар иткән. Дөнъяда бәхетле булып өчен ахирәтне онытмыйча, тырышлык белән яшәргә кирәк. Чөнки дөнья тормышы фанидыр, ул бик тиз үтеп китәчәк. Ахирәт тормышы гына мәңгедер.

Кешеләрне күп вакыт ялкаулык чолгап ала. Башкарылачак эшләр кала, кылыначак гыйбадәтләр дә казага калдырыла. Фәкать ясалачак эшләр иртә соң башкарылачактыр. Ул вакытта ни өчен кешеләр эшләрен соңгы минутка калдыралар яисә нич житештерә алмаслар? Чөнки ялкаулык дигән хасталыкка юлыгырлар. Әйе, ялкаулык — чирдер, һәм бу чирне йоктырмауның иң гарантияле юлы - ялкауланмау.

Пәйгамбәребез ялкаулыкны бер дә хуш һәм хуп күрми һәм давамлы болай дога кыла: *“Аллаһым, ялкаулык һәм мөскөн хәлдән сиңа сыенамын”*. Пәйгамбәребез буш вакытның шайтанны чакыруын хәтерләткән. Кул кушырып

утыручы кешеләрнең бары тик куллары буш кала. Зиһеннәре, йөрәкләре, күңелләре исә һәрвакыт хәрәкәттә. Әгәр дә бер кеше бер эш белән мәшгуль булып, зиһенен, күңелен ул эшкә бирми икән, шайтан аларны мәшгуль итүнең юлларын табар. Үзенә ияртү өчен әлеге юлларны кешегә матур итеп күрсәтер. Шуның өчен бер дә буш торырга ярамый.

Коръән-и Кәримдә бер эштән икенчесенә күчеп, зиһен, йөрәк һәм күңелне файдалы эшләр белән мәшгуль итү зарурлыгы хәтерләтелә. Кеше ял иткәндә дә тик тормый. Кешенең табиғатендә, үзендә һәрвакыт мәшгуль булу, эшләү, житештерү бар. Аллаһының әмере дә боларны жиренә житкерүдер. Аллаһы Үзенәң буш вакыты юк. Яралткан кешедән дә моны көтә. Жир йөзәндә эшләп, аны үзе өчен коруын тели. Алма агачына алма үстерүне өйрәткән Аллаһы кешенең иң гүзәл алмаларны житештерүе өчен эшләвен тели. Жиргә һәртөрле үсемлекне чыгару сәләтен биргән Аллаһы Тәгалә кешедән дә жирне эшләтүен көтә. Иң мөһиме: кешенең кеше белән мәшгуль булуын, ягъни кешенең кешене үстерүен, өйрәтүен, житештерүен тели. Бу да, һичшиксез, тырышлык белән генә чынга аша. Аллаһы эшләүчеләрне һәм кешелек өчен файдасы булганнарны сөя. Безне дә эш итүче һәм кешелеккә файдалы булганнардан әйләсен.

Рәмзия ӘГӘ.

(“Иман” газетасыннан)

Әхлак кешене бизи

Атаның баласы алдындагы хокуклары

Бала ата-анасына карата яхшы мөнәсәбәттә булырга тиеш. Бала йомшак мөгамәләле, тырыш, бигрәк тә анасы белән мәрхәмәтле булырга өйрәнсен. Ә инде әни кешенең мәрхәмәтле һәм яхшы күңелле булуы шарт. Гөнаһ булмаган һәр очракта бала әти-әнисен тыңларга тиеш. Ул әти-әнисенә карата дустанә, йомшак күңелле, аларның дусларына карата итагатыле (алар исән чакта да, әти-әнисе вафатыннан соң да) булуы мөһим. Бала ата-анасын догадан калдырмакка, туганнарына барып, хәлләрен белешеп торырга тиеш. Үзенәң олы һәм кече туганнарына карата да итагатыле һәм мәрхәмәтле булу әхлакылык санала.

Баланың ата-ана алдындагы хакы

БӘЕТ

Похвистнево районының Гали авылында яшәгән яраткан әткәбез Халит Харис улы СӘЙФЕТДИНОВның вафат булуына 24 февральдә 40 көн була. Мин барлык якыннары-туганнары исеменнән ана багышлап бәет яздым.

Әткәбезгә

*Сиңа багышлап шигыр яздым,
Яраткан әткәбез.
Син булмагач, ятимләнеп
Калды безнең йортыбыз.*

Ата-ана бала туганчы ук аның кирәк нәрсәләрен әзерләргә, кем туса да - малаймы, кызмы - сөөнергә, кыз туган очракта борчылмаска тиеш. Бала тугач, әти кеше баланың уң қолагына - азан, сулына икамәт әйтә. Матур, мәгънәле исем сайлап, 7 көн тулгач исем кушылырга тиешле. Элек малай туса - ике сарык, кыз туса - бер сарык корбан чалганнар. Әти кеше баланың теш казнасына жимеш йә башка татлы нәрсә белән массаж ясый. Ата-ана какмый-сукмый тәрбияли, балага 7 яшь тулгач, укырга-язарга өйрәтә, таһәрат алырга, догалар укырга күнәктәрә. Тыңламаса - мәжбүр итә. 9 яшь тулгач, йокы бүлмәсеннән баланы ир туганнарыннан аерырга кирәк. Ата-ана баланы үзләреннән күңеле кайтырлык итеп рәнжәтергә тиеш түгел.

(“Татар мәселман календаре”ннан)

*Сөлкәнмичә ятасың син,
Күзләреңне йомгансың.
Бу авыр көн безнең сине
Азакы күрүебез.*

*Көчкөнә генә сакалыңны
Тотып-тотып карадым.*

күбесендә юк, чөнки ул мәселманлык төсә дип санала. Мәселманнарда исә яшел төс диннең яңалыгы, чисталыгы белән тасвирлана, кешене наданлыктан яктылыкка чыгаручы буларак кабул ителә.

Көнбатыш илләрендә кара төс төн, үлем, үкенү, бушлык символы булып санала. Ләкин исламда аның бу расланышын тапмыйбыз. Киресенчә, Аллаһы йорты — Кәгъбә кара япма белән капланган, ул алтын белән чигеп бизәлгән. Габбасилар династиясе кара байрактар йөрткән, Пәйгамбәребез кара чалма кигән. Исламда кара төснәң тискәре мәгънәсе яки тәэсире булмауны раслаучы бик күп мисаллар китерергә мөмкин.

Ак төс барлык төсләргә тигез рәвештә эченә алган. Бу - сафлык, гадилик, сабырлык, тынычлык төсә. Шунысын да билгелесе килә: Көнбатышта үлем, кайгы кара төс белән бәйлә, Көнчыгыш илләрендә исә үлем ак төс белән ассоциацияләнә. Мәетне ак кәфенгә төрәп күмәләр. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу гәләйһи вә сәлләм дә ак төсә яраткан. *«Ак киёмнәр киегез, төреләр дә акны кисен, мәетләргә дә акка төрегез. Чөнки ак киём — иң яхшы киём»*, — дигән.

Кызыл төс зур әһәмияткә ия түгел. Ул кайбер мәселман илләренең әләмнәрендә кулланыла. Моңардан башка Кызыл ярымай сурәте Көнбатыштагы Кызыл хачка тиң рәвештә карала. Беренче тапкыр бу символ Госманлы империясе белән Рәсәй арасындагы конфликт вакытында (1877-1878 елларда) күзәтелгән. Һәм ул хәзер 33 дүләр тарафыннан файдаланыла. Аны ислам дүләтләре флагларында да күрергә мөмкин.

Зәңгәр яки күк Якин Көнчыгышта саклану төсә булып тора. Бик күп танылган мәчетләр шушы төскә буялган. Аларның берсе — Истанбулдагы Күк мәчет.

Сары төскә килгәндә, Пәйгамбәребез сакалын сарыга буйый торган булган, дип язылган кайбер хәдисләрдә. Бу максатта ул сары агачны һәм зәгъфран үләнән кулланган. Фикердәшләренең чәчләрен кынага буявын хуплаган. Хәтта бервакыт Мәдинәдә өлкән яшьтәгеләргә мөрәжәгать итеп: *«Әй, ансарлар! Чәчләрегезне кызыл һәм сары төсләргә буягыз...»* — дигән. Берничә хәдистә исә кара төстән баш тартырга тәкъдим ителә. Шулай

ук кызыл киём кию дә тыелганнардан санала. Ләкин галимнәр арасында бу турыда бердәм фикер юк. Ибн Хәжр «Фәтхүл-Бари» әсәрендә бу мәсьәләгә карата сигез фикер урнаштырган. Әмма алар арасыннан өчәсен аерырга мөмкин:

- кияргә киңәш ителми (мәкруһ);
- башка төсләр белән бергә булганда гына мөмкин;
- кызылны кияргә мөмкин.

Шәригәтә бары бер генә тыелган төс турында беләм. Киёмдә тыелган төс — ул әфлисун сары, кызыл сары (оранжевий), һәм бу тыю бары ирләргә кагыла.

Ислам кешенең барлык аспектыларын эченә алган: рухий, мораль, физик, эмоциональ, интеллектуаль, социаль. Бу динне кабул иткән һәркем күпкә яхшыра. Аның тормышы башка төс ала. Аллаһы үзе исламны «Сибгатулла» (Алла төсә) дип атады. Ягъни дин кешенең тормышына, сыйфатына яңа төс кертә. Әгәр ислам бары ритуал яки кодекс кына булса, «сибга» (төс) дип аталмас иде, бу инде тормышның барлык өлешләренә таралган образ.

Исламның үзенчәлекле темпераменты аркасында Аллаһы дингә карата төсләр образын кулланган да. «Коръән хөкемнәре Аллаһы динедер! Аллаһы диненнән күркәмрәк дин булырмы, һәм без Аңа гына итагәт итәбез», - диелә «әл-Бәкара» сүрәсенең 138 нче аятендә.

Ислам — ул бөөк шатлык, жанга тынычлык, бәхет. Кешегә шатлыкны киём аша күрсәтү дә хас. Моңа шулай эшләргә дә кирәк. «Әл-Әгъраф» сүрәсенең 31 нче аятендә болай диелә: *«Ий, Адәм балалары! һәр сәждә кыла торган урында зиннәтле киёмнәрегезне алып киегез, ашагыз, эчегез, ләкин исраф кылмагыз, тәхкыйк Аллаһы исраф итүчеләрне сөйми»*. Ягъни халык арасына яки мәчеткә барганда кеше аеруча яхшы киенергә тиеш, дип куша Аллаһы Тәгалә. Киёмнең төсә исә зур роль уйный: ул мәселманлыкны, шатлыкны, пакылекне чагылдырырга тиеш. Безнең да тормышыбыз «ислам төсә» белән буянсын, Изге Китабыбызда язылганча тормыш итик, башкаларга үрнәк булыык. Әмин.

Дамир хәзрәт ХӨСӘЕНОВ.

(“Дин вә йола” газетасыннан)

Һәр милләтнең нигезен тәшкил итүче гаилә җаваплылыгы

Башка жан ияләре белән чагыштырылган чакта кешенең ни чаклы үзгә һәм өстен үзенчәлекләргә ия булуы аның рәвештә күренә. Чыннан да, Бөөк Аллаһы кешене һәр жәһәттән иң гүзәл рәвештә яралткан. Башка яралтылган барлыкпардан аермалы буларак өстен сәләтләр бирелгән инсан - уйлаучы, сөйләүче, яралтылуының, барлыкка китерелүенең хикмәтен эзләүче һәм өйләнешеп оя коручы, гаилә учагын төзүче бердәнбер жан иясе.

Кешенең башка жанлылардан аермалы буларак өйләнгәнлекне даими тәртипкә салуы - хосусый буларак тикшерелүе зарур тема вәзгыятендә.

Иң элек шуны әйтеп узарга кирәк: кешенең өйләнешеп гаилә төзү үзенчәлегә - аның яралтылу табиғатенә бәйлә вәзгыятә. Кешенең бар булу шартлары - бер гаилә эчендә яшәвен зарур кыла. Бөөк Аллаһы Хәзрәти Адәм белән Хәзрәти Һаваның араларына рухи